

Ἐλάτε, φίλοι Δήμαρχοι, νὰ πῆτε τὸ σπολλάτη,
ἐφέτος θὰ χορέψετε καὶ σεῖς μὲς ἰστὸ Παλάτι
καὶ τὰ καλλίτερα βιολιά θὰ παίξουν τὸ καγκέλι,
ὁ βασιληᾶς τὸ ἀπαιτεῖ, ὁ βασιληᾶς τὸ θέλει
κι' εἰς βιολιτζήδων κούτελα χροσαῖς θ' ἀστράψουν λίρες,
ἀτίμητα ὑπέρπυρα καὶ Ἀττικοὶ στατῆρες.

Ἐλάτε, φίλοι Δήμαρχοι καὶ πάλιν ζωηροὶ
μεθ' ὄλων τῶν ἀποσκευῶν καὶ γυναικῶν καὶ παίδων,
διότι κι' αἱ κυραὶ σας ἐφέτος εἰμπορεῖ
νὰ κάμουν μίαν κόντρε ντὰ ντὰς μαζί με τὸν Ἀλφρέδον
καὶ εἶναι πιθανὸν πολὺ νὰ τῆς χορέψουν ὄλοι
κι' ἄς βάλουν ἰστὸ κεφάλι τῶν τὸ πρὸ καλὸ φακίολι.

Ἐλάτε, φίλοι δέσποιναι τῶν προσφιλῶν Δημάρχων,
τὸ θέλει ὁ ἀνώτατος τῆς πολιτείας ἄρχων
κι' ἂν τύχη νὰ μᾶς ἔλθετε με φουσκωτὴ κοιλιά
αὐτὸ θὰ εἶναι πρὸ τιμῆ καὶ γιὰ τὸν βασιληᾶ
καὶ κάθε ξένος φίλος μας κι' ἐχθρὸς θὰ ψιθυρίσῃ
πῶς ἢ Ἑλλάς προῶρισται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ.

Ἐλάτε, φίλοι Δήμαρχοι τῶν διαφόρων Δήμων,
γιὰ σᾶς μεγάλα σκέπτεται ὁ κύριος Φιλήμων.
Καινούργιο φέσι βάλετε καὶ ἄσπρη φουστανέλα
καὶ ἰστὰ μαντύλια χύσετε κολόνια καὶ κανέλα,
νὰ σᾶς ἰδοῦμε καθαρὸς καὶ μοσχομυρωδάτους
καὶ ὄλ' αὐτὰ θὰ περασθοῦν ἰστὰ ἔξοδα τοῦ κράτους.

Κολόνιας καὶ ἀρώματα ἀλύπητα σκορπᾶτε
κι' ὁ βασιληᾶς μας χρήματα ἐφέτος δὲν λυπᾶται.
Ξοδεύετε ἀλύπητα, μὴν εἰσθε τενεκέδες,
ἄς λείψῃ πρὸς ἡ τόση μας κακομοιριά καὶ ψώρα
κι' ὅσον λουφὲ τοῦ ἔδωσαν οἱ τῶν Ἑλλήνων παῖδες
ὁ βασιλεὺς πρὸς χάριν τῶν θὰ τὸν ἔξοδέψῃ τώρα.

Προσέλθετε, Πανέλληνες, εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας
κι' ἂν ζῆτε ἰστὰ ἐνδοίτερα τῆς Ἀφρικῆς καὶ Κίνας.
Ἄφ' ὅπου κι' ἂν εὐρίσκεσθε ἐλάτε, πατριῶται,
μ' ἐμᾶς νὰ ξεφαντώσετε κι' ἀδιάκοπα νὰ τρώτε.
Τραπέζια εἰς τ' Ἀνάκτορα καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα,
τραπέζια καὶ ἰστὸ ὑπαιθρον με καθαρὸ ἀέρα.

Ἐλάτε καὶ χορτάσετε μαζί μ' ἐμᾶς ψωμί,
χωρὶς καμμιά νὰ δώσετε γιὰ τοῦτο πληρωμή.
Ἐλάτε γιὰ τοῦ βασιληᾶ τὸ ἀκριβὸ χατήρι,
ὁ πρῶτος μας Γεώργιος σᾶς καρτερεῖ σκιρτῶν
κι' οὐτ' ἓνα μὴν ἀφήσετε μαχαῖρι καὶ ποτήρι
νὰ τῶχετε ἀνάμνησιν τῶν νέων ἑορτῶν.

Προσέλθετε, Πανέλληνες, με γέλοια καὶ χαρὰ
νὰ φᾶτε κάμποσο καὶ σεῖς βασιλικὸ παρᾶ.
Κι' ἂν ἡ γεμάτη σας κοιλιά νταούλι καταντήσῃ
καὶ πάθουν κακοστομαχιαῖς οἱ Δήμαρχοι τοῦ κράτους,
ὁ Δήμαρχος τῶν Ἀθηνῶν δι' ὄλα θὰ φροντίσῃ
καὶ κρυσταλλίνους δι' αὐτοὺς θὰ ἔχη ἀποπάτους.

Ἀπὸ Δυσμῶν κι' Ἀνατολῶν ἄς ἔλθουν καραβάνια
νὰ δοῦνε δρόμους μιά φορά, νὰ δοῦνε Σιντριβάνια,
νὰ δοῦνε καὶ τοὺς Προίκηπας καὶ τοὺς μεγάλους ὄλους,
τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σέργιον, τὸν Βίσμαρκ καὶ Καλνόκνυ,
νὰ δοῦν καὶ τῶν Δυνάμεων τοὺς ὑπερμάχους στόλους,
νὰ δοῦνε καὶ τὴν Κίχλα μας μετὰ τοῦ Θεοτόκη.

Προσέλθετε, Πανέλληνες, νὰ πάρετε μαλά,
νὰ δῆτε καὶ ν' ἀκούσετε ἀπίστευτα πολλά,
βαρεῖα γαϊδουροσάμαρα ὁ οὐρανὸς νὰ βρέχῃ
κι' ὁ βασιληᾶς μας νὰ σᾶς πῆ καὶ πάλι πῶς σᾶς ἔχει.
Ἐλάτε εἰς τὸν χαλασμὸν ἐκεῖνον τοῦ Κυρίου...
λοιπὸν καλὴν ἐντάμωσιν ἰστὰ μέσα Ὀκτωβρίου.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελίαις.

Τὸ τῶν Ἐφημερίδων μεγάλον Πρακτορεῖον,
τὸ ἄξιον δικαίων ἐπαίνων καὶ μυρίων,
ποῦ κάθε τόσο νέας προόδους ἀναγγέλλει,
ἰστὴν ἐκθεσιν καὶ τοῦτο τῶν Ὀλυμπίων στέλλει
τοῦ Καταστήματός του λαμπρὸν ὄργανισμὸν
καὶ τῶν ἐφημερίδων σαφῆ λογαριασμὸν.
Κι' ὅποιος ἀνοιχτομμάτης ὀλίγη σκέψι κάνει,
ἂν ἀριθμοὺς εἰξεύρῃ, εὐθὺς καταλαμβάνει
πῶς κι' ὁ Ρωμῆος ἰστὸν κόσμῳ πολλὴν ἀγάπην χαιρεῖ
κι' εἰς πώλησιν πρωτεύει χριμῶνα καλοκαῖρι.

Ὁ Πιρπιριγκος, κωμικὸ μονόπρακτο παιχνίδι,
Τερζάκης τὸ συνέγραψε, Τερζάκης τὸ ἐκδίδει.
Δὲν λείπει χάρις ποῦ καὶ ποῦ καθὼς καὶ νοστιμιά,
εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικὸν δραχμὴ τιμᾶται μιά,
ἐνῶ εἰς ὄλους τοὺς ἔδῳ συνδρομητὰς καὶ μὴ
ὁ Πιρπιριγκος δίδεται εἰς τὴ μισὴ τιμῆ.

Ντέ, ντέ... προτρέπει κι' ὁ Ρωμῆος τὸν κάθε μας ἰπ-
ἰστὸ μέγα ἰπποδρόμιον νὰ τρέξῃ τοῦ Ἀρνιώτη, [πότη
ποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἐκκλησιὰ τὴν Ρούσση κοντὰ
καὶ γιὰ καββάλα καθενὸς τὴν ὄρεξι κεντᾶ.
Ἐκεῖ θὰ εὐθὺς ἰπποτῶν ἀποσκευὴν πλουσίαν
καὶ πρῶτον ἰπποδαμαστήν καὶ ἄλογα μεγάλα
καὶ ὅποιος ἔχει ἔρωτα διὰ τὴν ἰππασίαν
ἐντὸς ὀλίγου γίνεται ξεφτέρι ἰστὴν καββάλα.

Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν σᾶς κάνω—πῶς ἰστὸ σπῆτι μου ἀνέβη,
ἰστὴν Νεάπολιν ἐπάνω —κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
με ξενοδοχεῖον Ζύδη, —δρὸ ἰστὸ λάδι, τρεῖς ἰστὸ ξύδι,

με Χημεῖον, με μιά μάνδρα, —με μεγάλ' οἰκοδομή
καὶ μιά χήρα δίχως ἄνδρα, —ποῦτιαν ἄλλοτε μαμμῆ.

Τύποις τοῦ Σταυριανοῦ—τοῦ ἰππέως τοῦ κλεινοῦ.